

ρον ο κ. Τραβαρσάρος, ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ κρατούμενος ὁ λιπαρώτερος ὅλων τῶν κουμουνδουρικῶν θὰ ὀδηγηθῇ πρὸ τῆς ἡμέρου καὶ ὀλίγον σαρκαστικῆς φυσιογνωμίας τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Η. Μᾶς εἶναι περιττὰ αἱ ἐναντίον τοῦ Παπαμιχαλοπούλου μαρτυρίαι τοῦ τε Ἰω. Ζαΐμη, ὑπαλλήλου ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν, λίαν ἀξιοπίστου, καὶ τοῦ Ἰω. Τομαροπούλου λίαν ἀναξιόπιστου, ἂν καὶ αἱ καταθέσεις αὐτοῦ συμφωνοῦσι πρὸς τὰς τοῦ Χ. Δροσίνη καὶ ἡ ἀνάμνησις λόγου τινος τοῦ προϋσταμένου του διατυποῦ μαρτυρίαν ψυχολογικὴν ἀκαταμάχητον.

Ὅτε, ὡς λέγει ὁ μάρτυς οὗτος, κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἠγνόησεν ἐκ τῶν περιληπτικῶν καταστάσεων ὅτι ὑπάρχει ἑλλειμμα ἐν τῷ Ταμείῳ Θηβῶν καὶ ἐπανελάβε προφορικῶς τῷ Ν. Παπαμιχαλοπούλῳ τὰς ὑποφίας αὐτοῦ, οὗτος ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀταξία—(πάντοτε βλέπετε περὶ ἀταξίας πρόκειται)—θέλει τακτοποιηθῇ, «ἀρκεῖ τὸ ἐξωτερικὸν πρᾶγμα νὰ ὑπάγῃ καλὰ.»

Ἡ ἀνόσια αὕτη λέξις ἐκ τῶν λιγδερῶν τοῦ ὑπουργοῦ χειλέων ἐξεληθοῦσα ἵνα προσκολληθῇ ὡς λίπος ἐπὶ τοῦ κυανοῦ ὄνειρου ὅλων τῶν ἐλληνικῶν πόθων, τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, ἡ ἐξ εἰδῶν παντοπωλείου ληφθεῖσα αὕτη μεταφορὰ πρὸς παράστασιν τοῦ ἱερωτέρου *φυλαχτοῦ* ὅπερ μεταφορὰ πρὸς παράστασιν τοῦ ἱερωτέρου *φυλαχτοῦ* ὅπερ ὠπεύομεν ὅλοι ἐν ταῖς καρδίαις μας, δὲν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ ἢ παρὰ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου, αὐτοῦ καὶ μόνο ἔχοντος τὴν δύναμιν νὰ ἐξομοιώσῃ τὴν μεγάλην, ιδέαν πρὸς βούτυρον, πρὸς τυρὸν, πρὸς ἑλῆν, πρὸς σπῆλιν, καὶ νὰ τὴν ὀνομάσῃ τόσο χυδαίως καὶ τόσο ἐγκληματικῶς ἐξωτερικὸν πρᾶγμα.

* *

Συμπέρασμα. Κρίνομεν ὡς ἐκτὸς πάσης συζητήσεως τὴν εἰς Εἰδικὸν δικαστήριον παραπομπὴν τοῦ κ. Ν. Παπαμιχαλοπούλου, βουλευτοῦ Ἐπιδιούρου Λιμηρᾶς, πρῶτον ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ κατὰ τὸ 1878 τῶν Οἰκονομικῶν.

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἐχομεν πληροφορίας οὐχὶ τόσο ἐννοικᾶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἑφετῶν κ. Κασσιμάτη. Εἰς δύο ὑποθέσεις ἀρκετὰ σπουδαίας δὲν φαίνεται νὰ ἐπεστάτησεν εἰς τὰς ἀποφάσεις του οὔτε ὁ νόμος οὔτε τὸ καθῆκον. Πιστεύομεν ὅτι θ' ἀπολογηθῇ κατὰ τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν, τῶν ὁποίων κρίνομεν περιττὸν νὰ φέρωμεν ἐνταῦθα λεπτομερείας. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν αὐθόρμητον ἀπολογίαν τοῦ κ. Κασσιμάτη, ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ τοιαύτην.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης δημοσιεύομεν ἔξοχον καὶ περιεργωτάτην περιγραφὴν τῆς ἐν Μαγχεστρίᾳ Ἑθνικῆς Πανηγύρεως καὶ τοῦ χοροῦ ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ κ. Χατσοπούλου, τοῦ περιδόξου ἀνταποκριτοῦ μας **Timeson**. Ἀκονίσατε τὴν ὀρεξίν σας.

ΔΡΑΜΜΗ

Μὲ τοὺς Φελλάχους πάλι ὁ κόσμος ἐκινήθη ἐκεῖ ποῦ τῆς εἰρήνης τὸν νάρκωνε ἡ μέθη, καὶ τοῦ πολέμου κάθε κακὸ ἐλησμονήθη, ὁ Ἀραμπῆς ὁ Μπέης γιὰ σκάνδαλο εὐρέθη. Κι' αὐτὸς ζητεῖ μὲ πείσμα νὰ διώξῃ τὴν εἰρήνην, καὶ νέο νὰ ἀνάψῃ πολεμικὸ καμίνι.

Χθὲς μπήκαμε ἀκόμη 'στὰ μέρη τῆς Ἠπείρου, χθὲς τέλειωσε ἀκόμη καὶ ἡ ἐπιστρατεία, χθὲς ἐπεσε ἐκεῖνος ὁ ἄνδρας τοῦ σιδήρου, καὶ ἔπαψε ἡ τόση τοῦ Μπούμπουλη μανία. Κι' ἐλέγαμε πῶς 'λίγο ὁ κόσμος θὰ 'συχάσῃ, καὶ θὲ νὰ νανουρίζῃ ὁ Ἐρωτας τὴν πλάσι.

Ἄλλ' ὅμως τὴν οὐρά του ὁ διάβολος ἀπλόνει, νὰ κόψῃ μὲς 'στὴ γλύκα τοῦ κόσμου τὸ ραχάτι, τοῦ Ἀραμπῆ τοῦ Μπέη τὸν νοῦν ἀναστατώνει, κι' ἀμέσως φόρα πέρνει τ' Ἀράπικο γεινάτι. Τί τρέχει; τρομασμένος ρωτᾷ ὁ κόσμος ὅλος, καὶ ἔγια μόλα φεύγει καὶ ὁ δικὸς μας στόλος.

Γιατί δὲν θέλεις, κόσμε, ποτὲ νὰ ἡσυχάζῃς; γιατί νὰ μὴ σὲ δένη παντοτεινὴ ἀγάπη; πάντα θὰ 'βρίσκῃς κἄτι γιὰ νὰ διασκεδάζῃς, πάντα θὰ θέλῃς αἶμα καὶ πόλεμο χασάπη. Αἰώνια σκοτούραις, πολέμους, Βερολίνα, χιουτάπια, ἱραδέδες, ζητήματα, Δουλοῖνα;

Γιατί, Ἀγγλία, κάνεις τὴ μισοκακομοίρα; ὁ κόσμος ξέρεῖ ὅτι τὴν Αἴγυπτο γουστάρεις; λοιπὸν γιατί ἀπ' ἐξω τὰ φέρνεις ὅλο γύρα; γιατί δὲν λὲς ἀλήθεια πῶς θέλεις νὰ τὴν πάρῃς; Τί τὸ φυλάξ ἀκόμη τοῦ Μπέη τὸ κεφάλι; Κόφτου το τοῦ ζευζέκη, κι' ἄς σοῦ γενῇ χαλάλι.

Γιὰ ἓνα παληαράπη ὁ κόσμος νὰ κινῆται; τὸν μασκαρᾷ τὸν Μπέη ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια! Μὲ ὅλη σας τὴ λύσσα ἐπάνω του ριχθῆτε, καὶ χύσετέ τα ἐξω καρδιάς, σηκότια, στήθια. Ὁ κόσμος νὰ 'συχάσῃ, νὰ 'δοῦμε νέους νόμους, καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ κάμῃ δυὸ τρεῖς σιδηροδρόμους.

Souris.